

THƠ

BA ĐÌNH CẢM XÚC

Kìa bên lê, khối Ba Đình đồ-sộ,
Mồ-mả người vô-sản lấm tén.
Do Ngạc-bang gấp gấp xây lên
Đề truy-thương "trung-thần"!!! chúa đảng.

Ba Đình xuà, Ba Đình Công Tráng,
Ba Đình thời oanh-liệt chống tây.
Ba Đình nay tui-nhục để thấy
Tên nô-tỳ Nga sô, Trung quốc,
Tên môn-đề đồng thầy Ichn Tắc
Tên cháu con đồng Chiêu Thống rước voi.

Tên bác là Thanh, thanh sao tanh tanh mùi máu?
Máu đồng-bào, máu đồng-chí hùng-anh.
Tên bác là Ai-quốc lừng danh,
Sao không ai Việt Nam của bác ?
Lại đi ai Nga sô, Trung quốc
Thần tỳ, nô, ai-quốc đâu ? đâu ?
Tên bác là Minh, minh là sáng
Sáng nào đâu ? dân thấy tối om.
Tối trên xác-thân, tối cả tâm-hồn
Tối trong thống-khố, sông-cùm, xiềng-xích.
Tối trong vòng-đai học-tập,
Tối trong cơ-cục lao-động vinh-quang.

Hồn bác linh ?-hãy vũng dầy cổ gan
Nhảy vô giồng Nhị hà hung-vi.
Tắm cho sạch hôi-tanh quá-khứ
Tắm cho tan mùi vô-sản, vô-linh.
Hồn linh-thiêng ?-hãy trì-độ chúng-sinh,
Hay dạy lũ Đồng Chính Duân Giáp
Thôi chém giết, bỏ gông cùm kim kẹp,
Thôi đưa tai trên xương máu nhân-dân.

Bác hỡi !!

Cải-tà, qui-chánh : Quốc-gia
Mới là chính-nghĩa, mới là chỉ minh
Bằng không, dù núp Ba Đình
Buà riủ dân Việt, cực-hình ngàn năm.

TAM-GIANG KHÁCH